

Sygn. akt I C 360/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marcin Sroczyński

Protokolant: sekr. sąd. Joanna Operacz - Nizioł

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2015 roku w Inowrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa G. P.

przeciwko T. W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 25.240,40 zł (dwadzieścia pięć tysięcy dwieście czterdzieści złotych 40/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 września 2011 roku do dnia zapłaty,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.343,58 zł (sześć tysięcy trzysta czterdzieści trzy złote 58/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Marcin Sroczyński

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 września 2011 roku powód G. P. wniosła o zasądzenie od pozwanego T. W. kwoty 30.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 września 2011 roku do dnia zapłaty i kosztami postępowania. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż w marcu 2011 roku zleciła pozwanemu T. W. prowadzącemu Zakład (...) z siedzibą w S. wykonanie docieplenia ściany elewacji frontowej, ściany bocznej południowej oraz dachu, a także wykonanie obróbek blacharskich, wykonanie daszku nad nadbudową tarasu oraz montaż drzwi wejściowych do pomieszczenia nad tarasem w budynku położonym w I. przy ul. (...). Strony zastrzegły ponadto, iż cokolwiek budynku zostanie wykończony tynkiem (...), zaś niezbędne do wykonania prac materiały z wyłączeniem farby elewacyjnej dostarczy pozwany. Wynagrodzenie strony ustaliły na kwotę 30.000,00 zł. Z tej kwoty 5.000 zł miało zostać przeznaczone na zaliczkę dla cieśli P. N., 10.000,00 zł jako zapłata za docieplenie ścian, a kwota 15.000,00 zł za wykonanie reszty docieplenia, prac blacharskich oraz założenie daszku nad nadbudówką tarasu. Ustalona kwota wynagrodzenia została pozwanemu wypłacona w całości. Pozwany nie wykonał zleconych prac w ustalonym zakresie oraz powódka była zmuszona dokonać zakupu części materiałów budowlanych oraz farby we własnym zakresie. W związku z powyższym powódka w dniu 7 lipca 2011 roku poinformowała pozwanego o tym, iż w dniu 22 lipca 2011 roku nastąpi odbiór oraz wycena wykonanych przez pozwanego prac z udziałem rzeczoznawcy posiadającego wymaganą wiedzę i uprawnienia z dziedziny budownictwa. Opinia sporządzona przez mgr inż. M. Ś. w jednoznaczny sposób wykazała istnienie szeregu istotnych wad powstałych z powodu nieprzestrzegania przez wykonawcę prac ogólnych warunków technicznych

oraz warunków wynikających z kart wyrobów. W opinii biegłego wady te można usunąć jedynie przez rozbiórkę wykonane ocieplenia i ponowne wykonanie wszystkich prac. Powódka pismem z dnia 7 września 2011 roku wezwała pozwanego do usunięcia wad w trybie art. 637 § 1 k.c. w terminie do 30 września 2011 roku z równoczesnym wezwaniem do podania daty rozpoczęcia robót. Powódka poinformowała także pozwanego o rezygnacji z wykonania przez pozwanego pozostałych prac tj. docieplenia dachu oraz położenia blach na murkach jednocześnie wzywając go do zwrotu stanowiącej wynagrodzenie za niewykonane prace kwoty 10.000,00 zł w terminie do 14 września 2011 roku. Z uwagi na niewskazanie przez pozwanego terminu rozpoczęcia usuwania wad, powódka pismem z dnia 15 września 2011 roku poinformowała pozwanego, iż odstępuje od zawartej umowy i wezwała pozwanego do zwrotu w terminie do dnia 19 września 2011 roku wpłaconej kwoty 30.000,00 zł. Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 2 grudnia 2011 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I Nc 3025/11 Sąd Rejonowy w Inowrocławiu nakazał pozwanemu aby zapłacił na rzecz powódki kwotę 30.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 września 2011 roku do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

Od przedmiotowego nakazu zapłaty sprzeciw złożył pozwany. W uzasadnieniu sprzeciwu zaprzeczył temu, aby powódka na podstawie zawartej z pozwanym umowy w marcu 2011 roku w formie ustnej zleciła mu wykonanie robót dociepleniowych budynku mieszkalnego położonego w I. przy ul. (...) polegających na ociepleniu ściany elewacji frontowej, ściany bocznej południowej oraz dachu, a także wykonanie obróbek blacharskich, wykonanie daszku nad nadbudówką tarasu oraz montaż drzwi wejściowych do pomieszczenia za wynagrodzeniem 30.000,00 zł. Pozwany przyznał, iż powódka zleciła mu wykonanie robót dociepleniowych jednakże zaprzeczył aby zakres robót był taki jak wskazany przez powódkę, sposób realizacji taki jak wskazany przez powódkę oraz aby strony umówiły się że pozwany wykona roboty za wynagrodzeniem 30.000,00 zł. Strony uzgodniły wobec dokonywanych przez powódkę licznych zmian zakresu robót, powiększania ich zakresu, zmian zasad realizacji umowy odnośnie zakupu materiałów budowlanych oraz wprowadzenia na żądania powódki zmian sposobu wykonywania robót, ich ostatecznego rozliczenia po zakończeniu prac. Pozwany wskazał, iż wpłacona kwota 30.000,00 zł nie stanowiła kwoty uzgodnionego wynagrodzenia, ale stanowiła zaliczkę na zakup materiałów budowlanych oraz pokrycie kosztów części robót. Pozwany zaprzeczył również aby powódka w sposób zgodny z przepisami prawa zawezwała pozwanego do usunięcia wad, gdyż do dnia doręczenia mu odpisu pozwu nie został on poinformowany o rodzaju wad, które miałyby usunąć. Nadto w ocenie pozwanego powódka nie wykazała istnienia wad wykonanych przez pozwanego robotach. Również z kwoty 30.000,00 zł zostało zakupiona styropapa za kwotę 4.759,60 zł. Została ona zakupiona, wydana powódce lecz nie wbudowana.

Z uwagi na wniesiony sprzeciw nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 2 grudnia 2011 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I Nc 3025/11 utracił moc.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Strony w marcu 2011 roku zawarły ustną umowę na wykonanie prac remontowych budynku przy ul. (...) w I.. Zakres prac obejmował wykonanie elewacji ściany frontowej i bocznej budynku, docieplenie dachu styropapą i papą zgrzewalną, wykonanie obróbek blacharskich, wykonanie daszku nad nadbudową tarasu, montaż drzwi wejściowych do pomieszczenia nad tarasem, okładziny słupów. Pracę miały obejmować również remont wieży budynku. Prace związane z wykonaniem elewacji miał wykonać pozwany, natomiast prace dekarские miały być wykonane przez P. N.. Koszt prac miał wynieść 30.000,00 zł. Kwota ta obejmowała zakup materiałów i wynagrodzenie.

Dowód: przesłuchanie powódki k.247-254, przesłuchanie pozwanego k. 287-292,

opinia techniczna z dnia 30 sierpnia 2011 roku k. 14

Pozwany w maju 2011 roku przystąpił do wykonywania prac związanych z elewacją budynku. W toku prac powódka przekazała pozwanemu w kilku ratach kwotę 30.000,00 zł. Z tych środków został dokonany przez P. N. zakup styropapy na kwotę 4.759,60 zł. Zakupiony materiał został wydany powódce lecz nie został on wykorzystany do remontu dachu. Po wykonaniu prac związanych z elewacją jednej ze ścian budynku pozwany rozpoczął ocieplanie drugiej ściany budynku. Po wykonaniu elewacji tej ściany pozwany nie wykonywał dalszych prac na posesji powódki.

Również nie były wykonywane prace związanych z remontem dachu. Przyczyną przerwania prac było to, iż pozwany zażądał dalszej kwoty 15.800,00 zł. Powódka odmówiła zapłaty tej kwoty. Z uwagi na powyższe pozwany opuścił teren posesji powódki.

Dowód: przesłuchanie powódki k.247-254, przesłuchanie pozwanego k. 287-292,

zeznania świadka K. B. k. 98-100, zeznania świadka Z.

M. k. 100 -102, zeznania świadka P. N. k. 102-103,

faktura VAT k.286

Po opuszczeniu terenu posesji przez pozwanego G. P. zwróciła się do M. Ś. aby dokonał on oceny technicznej wykonanych prac przez pozwanego. W tym celu w dniu 22 lipca 2011 roku M. Ś. dokonał oględzin prac na posesji powódki. Oględziny te odbyły się w obecności stron. W ich trakcie M. Ś. wskazywał wady przy wykonywaniu prac. Na tą okoliczność sporządził on w dniu 30 sierpnia 2011 roku opinię techniczną. W jej treści wskazał, iż prace budowlane zostały wykonane nieprawidłowo, nie przestrzegając zarówno ogólnych warunków technicznych jak i warunków wynikających z kart wyrobów. Błędy wykonawcze obniżyły trwałość zrealizowanej izolacji. Podniósł, iż podstawową wadą prac było nieprawidłowe mocowanie płyt styropianowych do ściany. Wadę tę należy usunąć poprzez rozbiórkę docieplenia, a następnie ponowne poprawne wykonanie wszystkich prac.

Dowód: przesłuchanie powódki k.247-254, przesłuchanie pozwanego k. 287-292,

opinia techniczna k. 12-24, zeznania świadka M. Ś. k.80-84

W związku z uzyskaną opinią techniczną powódka pismem z dnia 7 września 2011 roku wezwała pozwanego do usunięcia wad w terminie do dnia 30 września 2011 roku i jednocześnie zobowiązała pozwanego do wskazania w terminie do 14 września 2011 roku terminu rozpoczęcia robót. Z uwagi na brak reakcji pozwanego pismem z dnia 15 września 2011 roku powódka odstąpiła od umowy i wezwała pozwanego do zwrotu kwoty 30.000,00 zł.

Dowód: pismo z dnia 7 września 2011 roku k. 10-11, pismo z dnia 15 września

2011 roku k. 9

Biegły sądowy J. D. w treści swej opinii z dnia 11 lipca 2013 roku wskazał, iż prace zostały wykonane niezgodnie z zasadami sztuki budowlanej, ogólnymi warunkami technicznymi i warunkami wynikającymi z kart montowanych wyrobów. W toku przesłuchania biegły podtrzymał swą opinię w całości.

Dowód: opinia z dnia 11 lipca 2013 roku k. 138-159, przesłuchanie biegłego

k. 204-208

Sąd zważył co następuje

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedłożone dokumenty, zeznania świadków, opinię biegłego sądowego i przesłuchanie stron. W zakresie zeznań świadków to osoby przesłuchane w tym charakterze wskazywały wiedzę związaną z przedmiotem postępowania. K. B. k.98-100 i Z. M. k.100 -102 pracownicy pozwanego w treści swych zeznań odnosili się zakresu prac jakie wykonywali i techniki ich wykonywania. Nie posiadali wiedzy na temat rozliczeń finansowych stron. P. N. w treści swych zeznań wskazywał k. 102-103 iż współpracuje z pozwanym w zakresie wykonywania prac dekarских oraz, że dokonał zakupu styropapy dla powódki. Wskazał również, iż nie wykonywał prac dekarских na budynku powódki. Z kolei świadek M. Ś. k.80-83 w treści swych zeznań odnosił się do sporządzonej przez niego opinii technicznej z dnia 30 sierpnia 2011 roku w zakresie prawidłowości wykonanych prac

przez pozwanego. Również Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania opinii sądowej inż. J. D. k.139-159. W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego wykonana została w sposób nie budzący wątpliwości, co do jego wiedzy i fachowości.

W stanie faktycznym sprawy okolicznością bezsporną było zawarcie ustnej umowy przez strony w zakresie wykonania prac remontowych budynku mieszkalnego powódki i fakt przekazania przez nią pozwanemu kwoty 30.000,00 zł. Natomiast okolicznością sporną była jakość wykonanych prac przez pozwanego.

W tym zakresie powódka pismem dnia 15 września 2011 roku odstąpiła od umowy i wezwała pozwanego do zwrotu kwoty 30.000,00 zł z uwagi na niewskazane terminu rozpoczęcia prac związanych z usunięciem wad wykonanej elewacji. W tym przedmiocie powódka opierała się na regulacji art.637 § 1 i 2 k.c. Powódka po uzyskaniu opinii technicznej mgr inż. M. Ś. wezwała pozwanego pismem z dnia 7 września 2011 roku do usunięcia wad w terminie do 30 września 2011 roku oraz określiła mu termin do dnia 14 września 2011 roku do wskazania daty rozpoczęcia prac. Regulacja art. 637 k.c. wskazuje, iż przy odstąpieniu od umowy wady muszą mieć charakter istotny. W tym miejscu należy wskazać, iż Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 stycznia 1999 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I CKN 957/97 publik. OSNC 1999/7-8/131 wskazał, iż wadami istotnymi są te, które czynią dzieło niezdatnym do zwykłego użytku, albo które sprzeciwiają się wyraźnej umowie. W tym względzie biegły sądowy w treści swej opinii wskazał, iż prace zostały wykonane niezgodnie z zasadami sztuki budowlanej, ogólnymi warunkami technicznymi i warunkami wynikającymi z kart montowanych wyrobów. Również M. Ś. w opinii technicznej podał, iż podstawową wadą prac było nieprawidłowe mocowanie płyt styropianowych do ściany. Wadę tę należy usunąć poprzez rozbiórkę docieplenia, a następnie ponowne poprawne wykonanie wszystkich prac. Tym samym w ocenie Sądu należy uznać, iż wady miały charakter istotny. Odnosząc się do stanowiska pozwanego, iż taki sposób montażu płyt styropianowych tj. metodą punktową zamiast obwodową i bez listew startowych, która to technika została zakwestionowana przez biegłego, był uzgodniony z powódką celem obniżenia kosztów to Sąd nie uznał tego zarzutu za zasadny. Pozwany jest podmiotem gospodarczym, który jak sam wskazał od 2006 roku wykonuje elewacje k.289. Z uwagi na to w stosunku do niego ma zastosowanie art. 355 § 2 k.c. Zgodnie z tym artykułem należy staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności. W tym zakresie w judykaturze wskazano, iż przy kształtowaniu wzorca należytej staranności uwzględniającego zawodowy charakter działalności należy brać pod uwagę wymóg znajomości obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 sierpnia 1993 roku sygn. akt III CRN 77/93 publik. OSNC 1994/3/69). Tym samym jako profesjonalista winien on znać konsekwencje wykonywania prac przy braku zachowań norm technicznych obowiązujących przy danych pracach oraz podejmować kroki w celu zabezpieczenia swego interesu prawnego i ekonomicznego. Również pozwany nie przedłożył żadnego dokumentu np. oświadczenia powódki, iż zgadza się na wykonanie elewacji budynku niezgodnie z przyjętymi normami. Tym bardziej w sytuacji gdy zarówno jego pracownicy jak on sam mieli świadomość wykonywania tych prac niezgodnie z tymi normami. Powódka nie potwierdziła w toku postępowania aby wyrażała zgodę na takie działanie.

Odnosząc się do kolejnego zarzutu pozwanego w zakresie braku wiedzy o treści opinii technicznej mgr inż. M. Ś., która to opinia stanowiła podstawę do formułowania żądań w trybie artykułu 637 k.c. to wskazać należy, iż pozwany obecny był przy oględzinach w dniu 22 lipca 2011 roku i był na bieżąco informowany o wadach. Również w treści pisma z dnia 7 września 2011 roku powódka wskazała, iż czego domaga się od pozwanego. W tym świetle pozwany nie podjął nawet próby nawiązania kontaktu, aby wyjaśnić tą kwestię.

W zakresie twierdzenia pozwanego, iż przekazana mu kwota 30.000,00 zł stanowiła zaliczkę i nie pokrywała całości kosztów prac to w tym przedmiocie przedłożył pismo z dnia 8 września 2011 roku doręczone powódce w dniu 14 września 2011 roku k. 44-47, gdzie podał iż koszt całkowity koszt jego prac wyniósł 44.168 zł i podniósł iż do rozliczenia pozostała kwota 14.168 zł. Nie mniej w tym przedmiocie w trakcie przesłuchania pozwanego w charakterze strony k.291 pozwany nie pamiętał treści tej korespondencji oraz wskazał, iż koszt prac obejmujący materiały i wynagrodzenie zamknął się kwota 25.000,000 zł k. 289.

W toku postępowania jak wskazano wyżej okolicznością bezsporną było to, iż powódka przekazała pozwanemu kwotę 30.000,00 zł. Nie mniej zarówno powódka k. 248 jak i pozwany k.289 jak również świadek P. N. k.102 wskazywali,

iż z tej kwoty 30.000,00 zł została zakupiona styropapa, przekazana powódce i nie wykorzystana w czasie prac. Koszt tej styropapy wyniósł 4.759,60 zł, co wynika z faktury VAT k. 286. Z uwagi na znajdujący się w aktach sprawy dowód w postaci tej faktury Sąd oddalił wniosek o uzupełniające przesłuchanie tego świadka, który miał zeznawać właśnie na tą okoliczność. Również zostały przedłożone przez pełnomocnika powódki faktury k. 284-285 dotyczące zakupu papy termo zgrzewalnej lecz nie został określony jej stan prawny w tym postępowaniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał zasadność roszczenia powódki w zakresie kwoty 25.240,40 zł i taką kwotę zasądził od pozwanego na rzecz powódki wraz z ustawowym odsetkami od dnia 20 września 2011 roku do dnia zapłaty. Jako datę początkową naliczania odsetek Sąd przyjął następnego dzień po wezwaniu pozwanego do zapłaty. Termin ten był określony na dzień 19 września 2011 roku. W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo tj. w zakresie kwoty 4.759,60 zł z przyczyn wskazanych wyżej. O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt.5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Koszty postępowania wyniosły 7.551,55 zł. Na tą kwotę złożyło się 1.500 zł tytułem opłaty sądowej, 3.634,89 zł tytułem kosztów opinii biegłego sądowego oraz kwoty 2.417 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Powódka wygrała proces w 84 % co uprawniało do zasądzenia na jej rzecz od pozwanego kwoty 6.343,58 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Marcin Sroczyński